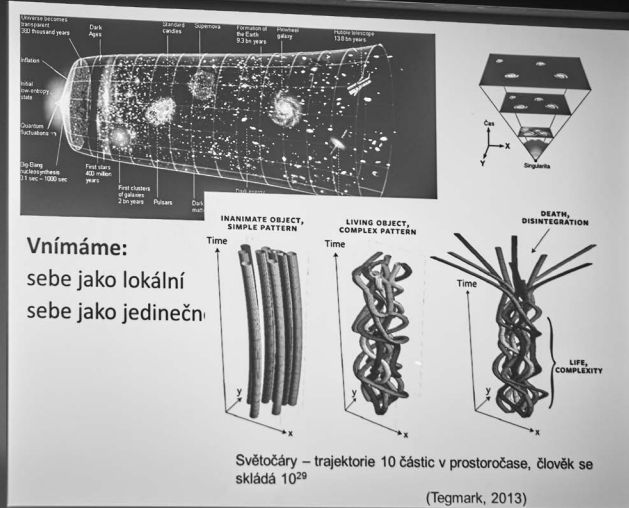


## Vědomí a mozek (hmota)

*Díky vědě dnes už víme poměrně přesně, co se v mozku děje. Jak to, že ani tak detailní popis nám nedává odpověď na otázku, co je to vědomí?*

Pojďme si nejprve říct, co budeme označovat jako vědomí. Termín „vědomí“ je totiž používán v různých významech. O jakém pojetí vědomí budeme dále mluvit my? V medicínském pojetí, které je velmi pragmatické, se hovoří o tom, že vědomí zastřešuje a umožňuje činnost všech ostatních psychických funkcí, podobně jako operační systém v počítači umožňuje spustit všechny jednotlivé programy. Má pak dvě složky, mluvíme o bdělosti (vigilita) a jasnosti (lucidita) vědomí. Bdělost vědomí odkazuje k tomu, jestli jsem vůbec při vědomí, například zda neusínám, nespím, jestli nejsem v kómatu apod.

Termín jasnost zase odkazuje k tomu, jaká je struktura vědomí, zda správně spolupracují a navazují jednotlivé složky psychiky, jako vnímání, paměť, myšlení a úsudek, orientace v čase a prostoru apod. Za normálních okolností by myšlenky měly pěkně navazovat jedna na druhou (asociace), měly by se řídit logickými zákonitostmi a jejich proud by měl být nepřerušovaný a běžet správným tempem. Naše myšlenky by také měly být na něco zaměřené. Fakt, že vědomá zkušenost je v každém okamžiku „o něčem“ (např. o věcech, stavech, představách, událostech, plánech atd.), je velmi významný a používá se pro něj termín intencionalita. Je natolik zásadní, že při zachované bdělosti je intencionalita narušena skutečně vzácně. Je tomu třeba při tzv. „zárazu“, který se projeví tak,



2018

„... Pak bychom byli jen propletenými uzly časoprostorových drah (označují se jako světločáry) ve čtyřrozměrném prostoru, které na grafu připomínají hromádku uvařených špaget...“